

Benim Büyük Aşkım

**Gabriel
Tallent**

Çeviren: Özge Onan

—
Dünya
Edebiyatı
Roman
—

Gabriel Tallent, 1987'de Amerika'da, New Mexico eyaletinin Santa Fe kentinde doğdu. Yazar Elizabeth Tallent'in oğludur. Mendocino'da iki anneyle büyüdü. Willamette Üniversitesi'nden 2010 yılında mezun oldu. Salt Lake City'de yaşayan Tallent'in ilk romanı *Benim Büyük Aşkım*, 2017 yılının en çok konuşulan ve okunan romanları arasında yer aldı. Roman, Fransa'da Femina Ödülü'ne aday gösterildi.

Benim Büyük Aşkım

BENİM BÜYÜK AŞKIM

Orijinal adı: My Absolute Darling

© 2017, Gabriel Tallent

Yazan: Gabriel Tallent

İngilizce aslından çeviren: Özge Onan

Yayına hazırlayan: Sıla Arlı

Türkçe yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.

1. baskı / Kasım 2019 / ISBN 978-605-09-6808-8

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Feyza Filiz

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / C Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Benim Büyük Aşkım

Gabriel Tallent

Çeviren: Özge Onan

Gloria ve Elizabeth'e

Eski ev kabarıp dökülen beyaz boyası, cumbalı pencereleri, üzerini sarmaşık güller ve zehirli meşeler sarmış, ahşap çubuklu bahçe çitiyle tepeciğin üzerine çökmüştü. Sarmaşık filizlerinin yerinden kaldırdığı ahşap kaplama paneller, çiçek destek çubuklarına dolanmıştı. Çakıltaşlı araba yolu paslanmış boş tenekelerle kaplıydı. İriyarı bir adam olan Martin Alveston, kamyonetinden indi; üstünde oduncu gömleği ile Levi's pantolon vardı. Ön koltukta oturan Turtle'a bakmadan yürüyüp verandaya çıktı. Arazi botları ahşap zeminin üstünde gıcırdayordu; sürgülü cam kapıları açtı. Turtle önce motorun sesini dinleyerek bekledi, sonra babasının peşinden gitti.

Oturma odasının pencerelerinden birinin çerçevesine boydan boya metal ve kontrplak plakalar çakılmıştı. Üzeri hedef tahtasıyla kaplanmıştı. Mermiler o kadar dip dibeydi ki sanki birisi on kalibre bir tüfeği tahtaya dayamış ve tüfeği oracıktan ateşlemişti; kurşunlar çentiklerin içinde kuyu dibindeki su gibi parlıyordu.

Martin, eski ocağın başında Bush's marka fasulye konservesini açıp ocağı yakmak için başparmağıyla bir kibrit çaktı; ocak homurdanıp ağır ağır canlandı ve kızılçamdan duvarın, cilasız mutfak dolaplarının ve yağ içindeki fare kapanlarının önünde turuncu bir alev harladı.

Mutfaktaki arka kapıda kapı kilidi olması gereken yer delikti, yerine sürme kilit vardı. Martin bir tekmeyle kapıyı açtı

halen inşaat halindeki arka verandaya çıktı; böğürtlen, kilitotu ve şeftali tüyü gibi tuhaf tüyleri olan, ekşi kokulu domuznaresiyle kaplı, döşenmemiş yer kaplamalarında kertenkeleler geziyordu. Bacaklarını iyice açıp döşeme kirişlerinin üzerinde duran Martin, yerinden kalkmış ahşap panele, rakunlar yalayararak temizlesin diye astığı tavayı eline aldı. Musluğu paslı bir kurbağacıkla açıp dökme demir tavaya biraz su döktükten sonra kirli yerleri temizlemek için bir avuç kilitotu yoldu. İçeri girip tavayı ocağa koyunca içindeki su damlaları tıslayıp buharlaştı. Işığı yanmayan, zeytin yeşili buzdolabını açıp içinden kesekâğıdına sarılı iki pizola çıkardı. Daniel Winkler marka bıçağını çekip kot pantolonuna şöyle bir sildikten sonra pizzolalara batırıp etleri tek tek tavaya yerleştirdi.

Turtle hoplayıp kızılçam ahşabından mutfak tezgâhına oturdu; tezgâha çakılı çivilerin etrafında eski çekiç izleri vardı. Sürgülü çekmecenin içinde, atılmış eski teneke kutularla kıymıkların gerisindeki Sig Sauer'i alıp yuvadaki pirinç mermiye baktı. Silahı doğrultup ne yapacağını merak ederek Martin'e döndü. Martin o kocaman eliyle mutfak dolaplarına yaslanmıştı, dönüp bakmadan bıkkın bir şekilde gülümsedi.

Turtle altı yaşındayken, Martin ona tampon niyetine bir can yeleşti giydirip *sakın sıcak kovanlara dokunma* demiş, sonra da bir havluya sardığı 22 kalibre Ruger'la onu mutfak masasına oturtup ateş talimi yaptırmıştı. İçki dükkânından dönen Büyükbaba, silah seslerini duymuş olacak, üstünde kot pantolon, bornoz ve püsküllü deri terliklerle içeri dalmıştı. Kapı eşliğinde durup olanları görünce "Kahretsin Marty" demişti. Babası, Turtle'ın yanında bir sandalyede oturmuş, Hume'un *Ahlak* kitabını okuyordu. Kaldığı yeri kaybetmek için kitabı kucağına ters koyup "Odana git ufaklık" demiş ve Turtle da gıcırdayan, kızılçam yumrularından yapılmış, bakir ağacın iyi işlenmemesi sonucu çatlamış, bükülüp çivileri fırlamış, yer yer açılmış, hatta yarılmış, tırabzansız

merdivenlerden yukarı çıkmıştı. Alt kattaki adamlar sessizdi; Büyükbaba onun yukarı çıkışını izlemiş, Martin parmağıyla kitabının sırtındaki yaldızlı yazıyı okşamıştı. Turtle kontrplak yatağında kafasının üstüne çektiği, ordunun ihtiyaç fazlası uyku tulumunun altından onları duymuştu. “Kahretsin Martin, bir kız çocuğu böyle yetiştirilmez” demişti büyükbabası. Babası ise uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra “Burası benim evim, bunu sakın unutma Daniel” demişti.

Neredeyse hiç konuşmadan bifteklerini yiyip dibine kum çökmüş uzun su bardaklarından bolca su içtiler. Masanın üzerinde, ikisinin arasında kutusunun üzerinde joker resmi olan bir deste iskambil kâğıdı vardı. Jokerin yüzünün bir yanını delice gülümserken bir yanını asıktı. Turtle yemeğini bitirince tabağını itti, babası da onu izledi.

On dördündeydi, yaşına göre uzun boylu, ince yapıydı; kolları ve bacakları uzun, kalçaları ve omuzları geniş ama narindi; uzun ve kash bir boynu vardı. En çarpıcı yanı, çıkık elmacık kemikli, çarpık ve geniş ağızlı ince yüzündeki mavi, badem gözleriydi; çirkin bir yüzü vardı, biliyordu, alışılmadık bir yüzdü bu. Kalın telli sarı saçları yer yer güneşten iyice açılmıştı. Teni bakır rengi çillerle kaphydı. Avuçlarında, kollarının ve bacaklarının iç kısımlarında mavi damarları belli oluyordu.

“Git, sözcük listeni getir ufaklık” dedi Martin.

Turtle sırt çantasından mavi defterini çıkarıp karatahtadan özenle defterine geçirdiği, o haftanın sözcük alıştırmaları sayfasını açtı. Martin elini defterin üstüne koyup kendine çekti. Listeyi okumaya başladı. “Cazip” dedi ve Turtle’a baktı. “‘Cezalandırma’.” Bu şekilde okuyarak listeyi taradı. Sonra “İşte” dedi. “Birincisi. *Boşluk* çocuklarla çalışmayı seviyordu.” Defteri çevirip Turtle’a uzattı. Turtle okudu:

1) ..... çocuklarla çalışmayı seviyordu.

Turtle listeyi okurken ayak parmaklarını ahşap zeminde kıtlattı. Babası ona baktı ama Turtle cevabı biliyordu. “Şüpheli’. Cevap ‘şüpheli’ olabilir” dedi. Babası kaşlarını kaldırınca yazmaya koyuldu.

1) *Şüpheli* çocuklarla çalışmayı seviyordu.

Martin defteri kendine çekip yazıya baktı. “Pekâlâ” dedi, “ikinci soruya bak bakalım.” Defteri gerisingeri itti. Turtle ikinci soruya baktı.

2) ..... partiye geç kalacağız.

Babasının kırık burnundan alıp verdiği nefesi dinledi; her bir nefes ayrı dayanılmazdı çünkü babasını *çok* seviyordu. Babasının yüzüne, her detaya dikkatle baktı; *seni kaltak*, diye geçiriyordu içinden, *bunu çözebilirsin*, *seni kaltak*.

“Bak” dedi Martin, “bak.” Kalemını alıp iki becerikli el hamlesiyle *sanmak* ve *pediatrist* sözcüklerinin üzerini çizdi. Sonra defteri geri itip “İkinci sorunun cevabı neymiş ufaklık?” diye sordu. “Daha yeni çalıştık bunu. Bak, şurada.”

Turtle o an odadaki en önemsiz şey olan sayfaya baktı; babasının sabırsızlığı zihnini tamamen doldurmuştu. Martin kalemi ortadan kırıp parçaları defterin önüne koydu. Turtle defterine bakarken içinden, *aptal*, *aptal*, *aptal*, *bir bok beceremiyorsun*, diyordu. Babası tırnaklarıyla kirli sakalını kaşdı. “Tamam.” Omuzları bıkkınlıkla çökmüştü, parmağını tabağındaki et kanında gezdirdi. “Tamam, pekâlâ” deyip defteri elinin tersiyle oturma odasının karşı köşesine doğru fırlattı. “Tamam, pekâlâ, bu gecelik bu kadar yeter – senin derdin ne?” dedi. Sonra başını iki yana sallayıp, “Tamam, sorun değil. Bu kadarı yeter” dedi. Turtle, düğüm haline gelmiş saçları yüzüne dökülmüş, sessizce oturuyordu.

Babası çenesini açıp eklemine test ediyormuş gibi sola kaydırdı.

Martin uzanıp Sig Sauer'i Turtle'ın önüne koydu. Sonra bir eliyle iskambil destesini kendine çekip diğer eline aldı. Üzeri kapatılmış pencereye doğru yürüyüp mermilerden delik deşik olmuş hedefin önünde durdu, desteyi kutudan çıkarıp maça valesini çekti. Kartı göz hizasına getirip Turtle'a önünü, arkasını ve yanını gösterdi. Turtle ellerini masaya dayamış silaha bakıyordu. "Kaltaklık etme ufaklık" dedi Martin. Kıpırdamadan, dimdik duruyordu. "Kaltaklık mı etmek istiyor canın?"

Turtle ayağa kalkıp atış pozisyonuna geçti ve silahın gez ve arpacığını sağ gözüyle hizaladı. Kâğıdın kenarı bir jilet kadar ince görüldüğünde silahı doğru noktada tuttuğunu biliyordu; silahın ucu yukarı kalkmışsa bunu nişangâhın üst kısmındaki hafif parlıtından anlayabiliyordu. "Dikkatli ol. Çok dikkatli ol" diye düşünerek kâğıt kenarı incecik, varla yok arası bir çizgi haline gelene kadar duruşunu ayarladı. Yan durduğunda kart bir tırnak kadar ince bir hedefe dönüştü. Neredeyse iki kilo çeken silahın tetiğini gevşetti, nefes aldı, nefesini verirken doğal olarak gevşedi ve tetiği çekti. Ateş etti. İskambil kartının üst yarısı, bir akçaağaç tohumu gibi döne döne yere indi. Turtle kollarındaki yer yer titremeler dışında kıpırtısızdı. Martin hafifçe gülümsediğini saklamaya çalışarak başını iki yana salladı ve başparmağını ilgisizce dudaklarına götürdü. Sonra desteden yeni bir kâğıt çekip Turtle'a doğru tuttu.

"Kaltaklık etme ufaklık" deyip bekledi. Turtle kıpırdamayınca "Haydi be ufaklık" dedi.

Turtle başparmağıyla horozu kontrol etti. Silahı doğru tuttuğunu anladığın an gelen bir his vardı; Turtle hiçbir şeyin yanlış olmamasını sağlamak için bu hissi beklerken gezin çentiği yüzüne deşiyor, nişangâhın parlak trityum yeşil-

li boncuğu gözüne denk geliyordu. Bir an için dikkati ve nişan aldığı nokta, babasının mavi gözlerinin ileride yarattığı ince, düz ufuk çizgisine odaklandı. Midesi oltaya yakalanmış umutsuz bir balığın çırpınışları gibi hareket etti ama Turtle kıpırdamadı; elinin altındaki tetiği iyice gevşeterek, *kahretsin, kahretsin. Ona bakma. Ona bakma*, diye düşündü. Martin nişangâhtan Turtle'ın gözünü gördüyse bile hiç belli etmedi. Turtle tekrar dikkatini toplayıp yeniden titreyen, bulanık karta nişan aldı. Nefesini verip doğal olarak gevşedikten sonra ateş etti. Kâğıt kıpırdamadı. Iskalamıştı. Hedef tahtasında, babasına bir karış mesafedeki kurşunu görebiliyordu. Horozu boşa alıp silahı indirdi. Kirpiklerinde dantel gibi, parlak ter damlaları birikmişti.

Babası, "Nişan almaya çalış" dedi.

Turtle başını iki yana salladı.

"Tekrar denemeyecek misin? Neler oluyor?"

Turtle horozu geri çekip aşağı indirdiği silahı tekrar nişan aldığı gözünün seviyesine kaldırdı; ön tarafta, kertikle nişangâh arasında dengeli ışık huzmeleri oluştu; silahın ucu öyle dengeliydi ki, bir bozuk para arpacığın üzerinde dik durabilirdi. Kart ise tam tersine, çok hafifçe yukarı, aşağı ve iki yana kıpırdıyordu. Bu, Martin'in kalp atışlarının çok hafif bir yansımasydı. Turtle, *ona bakma. Yüzüne bakma*, diye düşündü. *Ön tarafa bak, öndeki görüntünün üst tarafına bak*. Atışın ardından gelen sessizlikte Turtle klik sesi gelene dek tetiği saldı. Martin sapsağlam duran kâğıdı elinde çevirip incelemiş gibi yaptı. "Ben de öyle düşünmüştüm" deyip kâğıdı yere fırlattı ve masaya doğru yürüyüp Turtle'ın karşısına oturdu. Masaya ters koyduğu bir kitabı eline alıp üzerine eğildi. Arkasındaki üzeri kapatılmış penceredeki mermi izleri, bozuk para büyüklüğünde delikler oluşturmuştu.

Turtle birkaç saniye boyunca ayakta onu izledi. Şarjörü açıp mermileri yuvalarından avcuna döktükten sonra kapat-

tı ve silahı, şarjörü ve mermileri kirli tabağının yanına dizdi. Kovan, bilye gibi bir ses çıkartarak geniş bir yay çizdi. Martin parmağını ıslatıp sayfayı çevirdi. Turtle durup babasının ona bakmasını bekledi, ama Martin ona bakmayınca, *bu kadar mı?* diye düşündü. Üst kattaki, cilasız ahşap panellerle kapatılmış, karanlık odasına çıktı. Zehirli meşenin ince dalları batıdaki pencerenin çerçevesinden içeri sızmıştı.

Turtle, o geceyi kontrplak zeminin üstüne serilmiş asker yeşili uyku tulumunun içinde, yün battaniyesinin altında, farelerin mutfaktaki kirli tabakları kemirmesini dinleyerek geçirdi. Bazen tabakların üzerinde dolaşan farelerin tıkırtılarını duyup kulak kesiliyordu. Martin'in odadan odaya geçişini duyuyordu. Duvardaki çivilerde Lewis Machine & Tool AR-10, Noveske AR-15 ve 12 kalibre Remington 870 pompalı tüfek asılıydı. Her birinin kullanım amacı farklıydı. Kıyafetleri raflarda özenle katlı, çorapları yatağının ayak ucundaki sandıkta istifliydi. Bir keresinde bir battaniyeyi katlamadan bırakmıştı da babası onu bahçede yakmıştı. "Sadece hayvanlar evlerini darmadağın eder ufaklık" demişti. "Sadece *hayvanlar* siktiğimin evlerini darmadağın eder."

Sabah Martin pantolonunun kemerini bağlayarak odasından çıktı, Turtle da buzdolabını açıp içinden bir karton yumurtayla bir bira çıkardı. Birayı babasına fırlattı. Martin biranın kapağını tezgâhın kenarına oturtup bir yumrukla açtı ve ayakta içmeye başladı. Oduncu gömleğinin önü açıktı. Bira içerken karın kasları oynuyordu. Turtle yumurtaları tezgâhta çatlattı, havaya kaldırıp kırık yerinden ayırarak içindekini ağzına döktükten sonra kabuğu büyük boy gübreleme kovaasına attı.

"Beni bindirmek zorunda değilsin" dedi ağzını koluyla silerken.

"Biliyorum" dedi babası.

“Mecbur değilsin” dedi.

“Mecbur olmadığımı biliyorum” dedi babası.

Martin onu otobüse kadar geçirdi; baba-kız zembilotlarının yanındaki patikadan yürüdüler. Sağda solda dikenli, çiçek açmamış devedikenleri vardı. Martin birasını göğsüne kaldırıp diğer eliyle gömleğinin düğmelerini ilikledi. Kurtboğanlar ile açmamış nergis zambaklarının kenarında sıralandığı çakıltaşlı yolda birlikte beklediler. Taşların arasından Kaliforniya gelincikleri fişkırmıştı. Turtle aşağı sahildeki çürümüş yosunlarla yirmi metre ötedeki nehir ağzının gübreli kokusunu duyabiliyordu. Buckhorn Körfezi’nde su uçuk yeşildir, sudaki kayalıkların etrafı ise beyaz. Okyanus uzaklara doğru uçuk maviye döner ve ufuk çizgisi kaybolurken bulutsuz gökyüzüyle aynı renk olur.

“Şuna bak ufaklık” dedi Martin.

“Beklemek zorunda değilsin” dedi Turtle.

“Böyle bir şeyi seyretmek ruhuna iyi gelir. Seyreder ve dersin ki, ha siktir. Onu incelerken gerçeğe yaklaşırsın. Dünyanın bir ucunda yaşıyorsundur ve bu sana hayatla ilgili bir şey öğretir, onu seyretmek yani. Sonra yıllar geçer, sen böyle düşünüürken. Anlıyor musun?”

“Evet babacım.”

“Yıllar geçer ve sen varoluşsal olarak önemli bir iş yaptığını sanırsın; bu manzarayı seyrederken karanlığı ait olduğu yerde tuttuğunu düşünüürsün. Sonra bir gün, neye baktığını bile bilmediğini fark edersin. Başka hiçbir şey dedirtmeyecek kadar tuhaftır, kendisinden başka hiçbir şeye benzemez; ona bakıp düşüncelere daldığın bütün o zaman boşuna geçmiştir; aklından geçip giden hiçbir düşünce, onun açıklanamazlığını, devasa büyüklüğünü ve umursamazlığını ifade edemez. Senelerce okyanusa bakıp bunun bir anlamı olduğunu düşünüürsün, ama aslında *hiçbir* anlamı yoktur.”

“Buraya gelmene gerek yok babacım.”

New York Times Bestseller

New York Times - 2017'nin En İyi Kitapları seçkisi

Washington Post - 2017'nin En İyi Kitapları seçkisi

USA Today - Yılın En İyi Kitabı (2017)

Amazon.com - Yılın En İyi Kitabı (2017)

Turtle, on dört yaşında bir kızdı. Ayakları çıplaktı ve tüfeği hep omzunda taşıyordu. Acıdan yapılmış harap bir evde, çiğ yumurta yiyerek yaşıyordu. Dünyada babasından ve büyükbabasından başka kimsesi yoktu. Okulda öğretmen ona sözcüklerin anlamını soruyordu. O hep aynı cevabı veriyordu: Öfke. Turtle bir gün ormanda gezerken Brett ile Jacob'a rastladı. Ve bir daha hiçbir şey eskisi gibi olmadı.

2017 yılında yayımlandığında büyük ses getiren *Benim Büyük Aşkım*, zorlu bir hayatla mücadele eden olağanüstü karakter Turtle'ı dünya edebiyatına armağan ediyor. Amerikalı genç yazar Gabriel Tallent'tan görkemli bir başlangıç.

terciye edilmiş
KDV'siz
satis fiyatı

42

ISBN 978-605-09-6808-8

ISBN 978-605-09-6808-8

9 786050 968088

Doğan
Kitap